

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 216
van **STEFAAN SINTOBIN**
datum: 18 maart 2019

aan **GEERT BOURGEOIS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED

Beschermde stadsgezichten - Niet-vergunbare terrasconstructies

Twee Brugse horecazaken - gelegen tegenover de Rozenhoedkaai (omgeving van de Dijver) en aan de Vismarkt - mogen geen nieuwe terrasconstructie plaatsen vóór hun zaak. Het Agentschap Onroerend Erfgoed spande een kortgeding in tegen de bouw ervan nadat het eerder al in beroep ging tegen de vergunning voor de nieuwe terrassen. De reden: het agentschap wil niet langer vaste terrasconstructies tegen gevels in beschermde stadsgezichten, zoals de Vismarkt en de omgeving van de Dijver.

De oude, jaren geleden vergunde constructies zijn geen probleem. Maar nieuwe aanvragen worden dus niet goedgekeurd.

Het probleem beperkt zich overigens niet alleen tot de Rozenhoedkaai en de Vismarkt, maar tot alle Brugse stadsgezichten, zoals ook de Markt waar verschillende uitbaters hun kwarteeuw oude constructie willen vernieuwen maar dat dus niet mogen. Het Brugse stadsbestuur ziet er nochtans geen graten in.

Volgens het Agentschap Onroerend Erfgoed zijn er wel degelijk alternatieven mogelijk voor de huidige constructies, maar dan moet de stad een nieuw terrasreglement opmaken, zoals dat reeds gebeurde in steden als Gent en Antwerpen.

1. Kan de minister toelichten waarom dergelijke vaste terrasconstructies tegen gevels in de beschermde stadsgezichten van de Brugse binnenstad niet wenselijk zijn en dus niet-vergunbaar?
2. Kan de minister meer toelichting geven bij de volgens het Agentschap Onroerend Erfgoed wel vergunbare alternatieven die blijkbaar in Gent en Antwerpen reeds enige tijd voorhanden zijn? In welke zin moet dit worden uitgewerkt via een nieuw terrasreglement van de lokale overheid?

GEERT BOURGEOIS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED

ANTWOORD

op vraag nr. 216 van 18 maart 2019

van **STEFAN SINTOBIN**

1. Ik verwijs ook naar het antwoord dat ik hierover al gaf op vraag nr. 169 van Renaat Landuyt.

Vaste terrasconstructies in beschermde stadsgezichten zijn om twee redenen niet wenselijk. De constructies kunnen bij de bevestiging een fysieke aantasting en schade veroorzaken aan de gevels. Daarnaast speelt ook de visuele impact ervan een grote rol: de constructies ontnemen het zicht op de architectuur en de erfgoedkenmerken van de gebouwen, zeker op de gelijkvloerse verdieping.

2. De administratie wil steden en gemeenten stimuleren om een algemene visie te ontwikkelen voor de plaatsing van terrassen op hun grondgebied. Door alle betrokkenen bij de opmaak van een reglement rond de tafel te brengen, kan proactief het juiste compromis gevonden worden. Als er een terrasreglement is dat ook door het agentschap Onroerend Erfgoed mee gedragen is, zal dit als referentie gelden voor de toelaatbaarheid van elke terrasconstructie. In een terrasreglement kan je altijd diversifiëren in aanpak, afhankelijk van het specifieke erfgoed en de ruimtelijke context en kwaliteit, maar ook van de juridische context, bijvoorbeeld de aanwezigheid van beschermd of niet-beschermd erfgoed.

U verwijst naar voorbeelden van Antwerpen en Gent. In Antwerpen staan op de De Keyserlei, die niet beschermd is als stadsgezicht, open terrassen onder losstaande luifels volledig losgekoppeld en op een afstand van enkele meters van de gevels. In Gent staan in het beschermde stadsgezicht van de Graslei en de Korenlei terrassen onder losse parasolconstructies. Beide zijn goede voorbeelden van hoe men in een stedelijke context op een kwalitatieve manier over terrassen in openbare ruimte kan nadenken.

Ik verwijs hierbij naar de handleiding 'Terrassen in erfgoedcontext', die je kan vinden op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed en die als aanzet kan dienen bij de opmaak van een terrasreglement:

<https://www.onroerenderfgoed.be/afwegingskaders-en-handleidingen>.